

Վահան Թեքեյան

Այս ծաղիկներն...

Այս ծաղիկներն ալ գարնան,
Տենչանքներուս այս նման,
Պիտի խամրին ու իյնան...

Այգաբացին ջինջ ու գով,
Վարդերն ինչպես սարսռալով
Կը մերկանան միմյանց քով,

Այնպես իդներըս վերջին
Կը խլրտին, կը բացվին,
Կու տան իրենց խունկ հոգին...

Վերջին ծաղիկ մը միայն,
Այս վերջին իդըր ունայն, -
Ես կ'ուզեի պահել գայն:

Իդըր հոգին գրկելու
Անոր որ քաղցր ու հրլու՝
Ձեռքն իր ձեռքիս կը թողու...: